

Abstrakt

Cílem této práce bylo analyzovat institut volby práva v evropském kontextu a naznačit případné výhody a nevýhody s ním spojené. S ohledem na skutečnost, že princip autonomie stran je nejrozvinutější v rámci smluvních závazkových vztahů, speciální pozornost je věnována volbě práva v rámci těchto vztahů a rozdílům v úpravě volby práva mezi Římskou úmluvou a nařízením Řím I. Tato rigorózní práce se člení do sedmi kapitol. V první kapitole je obsažen úvod. Druhá kapitola se zabývá problematikou volby práva obecně a definicí tohoto právního institutu. Třetí kapitola obsahuje výčet pramenů vztahujících se k volbě práva a zabývá se jejich vzájemným vztahem a aplikací. Čtvrtá kapitola rozebírá problematiku volby práva v závazkových vztazích s ohledem na smluvní autonomii, rozsah volby práva a případné limitace, možnost volby nestátních normativních systémů či Úmluvy OSN o smlouvách o mezinárodní koupi zboží, aspekty volby práva, explicitní, implicitní a hypotetickou volbu práva, ujednání o volbě práva a volbu práva a volbu fóra a jejich vzájemný vztah. Kapitola pátá se zabývá volbou práva v rámci mimosmluvních závazkových vztahů s ohledem na národní úpravu volby práva v některých evropských státech a interpretací ustanovení obsažených v Řím II, jež upravují základní princip pro volbu práva, aspekty spojenými s volbou práva, vztah dohody o volbě práva a národního práva, explicitní a implicitní volbou práva a vztah volby práva a třetí strany. Kapitola šestá zkoumá možnost manželů učinit volbu práva ve věcech rozvodu a rozluky a seznamuje s limitacemi autonomie manželů pro tuto volbu. Závěry jsou obsaženy v kapitole sedm.